

కౌటి విద్యలు....

వల్లూరి కృష్ణారావు

రఘుపతి తెలివైనవాడు. మంచి సహనం ఉన్నవాడు కాబట్టి అంత సంసారాన్ని ఎలాగో అలాగ యీదుకు వస్తున్నాడు. రఘుపతి అందర్నాగ సాదాగా ఉంటే, వినాడో రఘుపతి సంసారం వీధిన వడేది రఘుపతి సంతానం కుచేలుని సంతానం. సంపాదన తక్కువ. బిర్లు ఎక్కువ ఎలాగో తన బిర్లుకు తన ఆదాయాన్ని ముడిపెట్టాలి సాధారణంగా ఆదాయాన్ని బట్టి బిర్లును తలపెట్టాము ఇందులో రఘుపతి ఏం చేయలేడు. తను చచ్చినట్లు తనకున్న బిర్లుకు ఆదాయాన్ని పెంచుకోవాల్సిందే. అందుకే అనేక మార్గాలు అన్వేషించాలి తెలివిఉంది కాబట్టి వెంటనే అలవడ్తాయి అతగాడికి.

స్వతహాగా మంచివాడు ఆశ్రయించగల స్తామత అతగాడికుంది ఇంకొహపెద్ద ఇదే మంటే.... పెద్ద మాటకోసం, అభిమానం కోసం పట్టించులేదు. ఎదుటివాడిది తప్పయినా, తన తప్పగా అనుకోమని 'క్షమించమని తడుముకోకుండా కోరగలడు. పైగా ఇవతలకొచ్చి ప్రక్కవాడితో "ఇందులో పోదూ... ఇదేముంది!" అంటాడు.

రఘుపతి తెల్లవారకుండానే లేచి రాత్రి ప్రాద్దుపోయేవాకా 'మెషీన్'లా పనిచేస్తాడు. ఏ గంటలో ఎక్కడుంటాడో అతన్ని తెలిసినవారు ఇట్టే చెప్పగలరు. రఘుపతి ఒకోమాటు తనలో తాను అనుకునేవాడు.... "నేను వర్తి మెకానికల్".

ఉదయం ఏ డవకుండానే పిల్లలు వస్తారు. తన వీధిఅరుగు ఒక చిన్నబడి. పిల్లలు అనేక తరగతుల వారుంటారు. వారందరితో రఘు అష్టావధానం చెయ్యాలి అందులో అనేక వర్గాల పిల్లలుంటారు వారందరిని ఉచితరీతిని

చూస్తూ, వారివారికి చెప్పే రీతుల్లో చెప్పాలి. పెదనాయుడుగారి అబ్బాయి పాఠం తానే చదివి పెట్టాలి అతడు చదవడు. రఘుపతి చదివిపెట్టాడు పాపం చెందరిగారి బిల్లు మనమడు అ, ఆ లు వ్రాయలేడు. రఘుపతి వ్రాయాలి రాజుగారి పెద్దకొడుక్కు లెక్కలు జాగ్రతగా చెప్పాలి చిన్నయ్యగారి చిన్నఅబ్బాయికి కాగితం వడవచేసి సైడు కాలవలో ఒదిలి వాడికి చూపించాలి చాకలి రత్తికొడుకు నంటాడు ఇంతలో. "గమ్మున ఆ నీళ్ళు తోడిరా.... వెద్దవ నన్యాసీ!" రఘుపతి ఎవరి దగ్గర ఎలా మనలాలో అతడికి ఉగ్గుతో నేర్పిన విద్యలా తోస్తుంది పిల్లలకు కూడా తెలుసు. ఎవరంటే భయమో, ఎవరంటే గౌరవమో, ఎవరంటే లోకవో!

ఇంతలో గవర్నమెంటు డాక్టరు గారి అమ్మాయి రోజూ వస్తుంది, రెండు జళ్ళు వేసుకొని రెవరెవలాడుతూ! రఘుపతి పెద్దగా నవ్వుతూ... "ఆ వస్తున్నావా! రా రా!.... ఆ నాన్నగారు ఏం చేస్తున్నారు?"

"ఎవరికో ఇంజక్షను చేస్తున్నారు."
"ఇంజక్షనా!"

'ఇంజక్షన్' అంటే రఘుపతి మెదడు ఇంక పనిచెయ్యదు. ఎలా అయినా తానా విద్యను కరతామలకం చేసుకోవాలి. అసలు ఈ హోమియోపతి అన్నా ఆయుర్వేదం అన్నా చచ్చినా నమ్మకం లేదు. తాను ప్రజలకి నమ్మకం కలిగించాలంటే తాను కూడా నూది మందివ్వాలి. అందుకు నెర్సుకోవాలి 'ఇన్నే ల్ఫొచ్చాయి చదువుకోక మన్ను కొట్టుకోనా' అన్నా సరే! రఘుపతి అలా ఉన్నాడు గాని అతడు లొకికుడు. బ్రహ్మాండమైన లొకికం గల లొకికుడు. 'డేటు డే మార్కెట్టును' పరిశీలించి

అర్థం చేసుకొని, వస్తువును మార్కెట్టులో దింపే మంచి వ్యాపారస్తుడు. డాక్టరుగారి అమ్మాయికి ప్రవేటు చెప్పతున్నాడంటే అందులో అర్థంలేక కాదు. వెధవ రెండు రూపాయల కాసించి కాదు, తాను ఆ ప్రవేటు కోసం ప్రాధేయపడత. అందులో వంద వేరే అవకాశాల కోసమే! రోజూ ప్రవేటు మూలాల.... ఆ గవర్నమెంటు డాక్టర్కి రఘువతంటే అభిమానం ఉంటుంది. అంచేత....తను కాంపిటేషన్ లేని 'మొకాపలిస్తు' అవుతాడు ఇక రెండోది.... ఏదో ఆశ్రయించి.... అలా.... అలా ఎల్లోపతి, కాస్త మందును నూదిలోంచి వంపే నిపుణత్వం కూడా నేర్చుకున్నాడంటే.... మూడు రకాలని మేళవించి తాను వైద్యం చేసి చూపెడితే.... తన ప్రతిభ, సంపద అంచులు దాటుతై!

చాకలి రత్తి కొడుకును ప్రవేశపెట్టుకోవడంలో కూడా ఏదో ఒక ప్రయోజనం సాధించే ఉద్దేశం ఉండకపోదు. అసలే రఘువతి భార్య రోగిణిది. పిల్లలతో చేసుకోలేదు వెధవది బాల్మీడు నీళ్ళయినా తోడిస్తాడు ఈ కుర్ర వెధవ. అందుకే రత్తితో చెప్పాడు, "వాణ్ణిలాగ తగలేస్తావ్. నువ్వు చేస్తూన్నావుగా పని. వాడికి శుభంగా చదువు చెప్పించవే." చాకలి రత్తికి ఎంతగానో నచ్చాయి రఘువతి మాటలు.... పద్నాలుగేళ్లు వచ్చిన కుర్రాడు అ, ఆ లు మొదలుపెడితే, భార్యకావరాని కొచ్చినా, చదువు నాల్గవ పుస్తకం దాటదని రత్తి కేం తెలుసు? తెలిసిన రఘువతి మరి తన ప్రయోజనం కోసం ఏదో అనక తప్పదు, నౌకరును పెట్టించుకొనే సీతి తనకు లేదు.

ఇంతలో ఎవరో మందుకో మాకుకో వస్తూ పోతూ ఉంటారు వాళ్ళందరి రోగాలూ జాగ్రత్తగా విని మంధును పొట్టాల్లోకట్టి.... వాటి యొక్క విలువని, గొప్పతినాన్ని అంతంతగా పొగుడుతూ, రోగికి హితువుగా ఉండే ఆహారాన్ని చెప్పతూ సాగనంపుతాడు. రఘువతి ఓర్పుకు పెట్టిందిపేరు. అసలు డాక్టరనేవాడికి ఎంతో ఓర్పు అవసరం. అది రఘువతికి ఎంతగానో ఉంది.

వది కొట్టగానే స్థూలుకు పైమీద కండువా వేసుకొని పోతాడు. మధ్యాహ్నం యిచ్చే కాళీ నమయంలో 'రెండు'కు పోయి కేసులు చూసుకుంటాడు. రోగికి రఘువతి ఎంతగానో దగ్గరగా కనపడతాడు.

"కాళ్ళు లాగుతున్నాయి మాష్టారూ!" అక్కడే వస్తుంది రఘువతికి.... డాక్టరు గారూ అనకూడదు? వెధవలవాటు!! రఘువతి ఏ విషయంలోనూ నోరుజారదు. అముదాన్ని తేనెలా మింగుతున్నట్లు మొహం పెట్టగలడు. "అవును బాబూ! జ్వరం వచ్చిందా మరి. రెండు లంఘణాలు.... లాగుతాయి. అనకనాన్నచేత 'నావ్వల హరి' రెండు పొట్టాలు కట్టిస్తాను రేపు నడవాలని ఉంది మాష్టారూ అంటావు నువ్వే!"

"కాఫీ వద్దు మాష్టారూ! త్రాగలేను." "కాసిన్ని పాలు పుచ్చుకో" "అది ఒద్దండ్రి... పాలు నాకు వడవు." "కాస్త పల్లగా నగ్గుజావా?" రోగి మాట్లాడు.... "ఆరి నీ తస్సా బోడ్డూ! ఆ! ఆ! సరే.... రోజులు మారాయయ్యా! రోగి చెప్పినట్లు వినాలి. ఆ వస్తాను" అలా ఇవతలికి వచ్చేస్తాడు.

సాయంత్రం నాలుగు మెతుకులు నోట్లో వేసుకుంటాడో లేదో.... "తలుపేనుకో!" అని ఒక చిన్న కేకేసి బయటకు చకచక నడుస్తాడు. రఘువతి జోడు చవ్వుడు వినగానే ఆ ఇంటమ్మాయి 'హరిమనీ' పెట్టె తీసుకొని వీధి అరుగు మీదకు వచ్చి కూర్చుంటోంది. రఘువతికి ఈ విద్య సరిగా అంటలేదు. అయినా కృషిలో లోపం లేదు. కొంచం కంఠం దగ్గవట్టిన గొంతు మాదిరిగా ఉంటుంది. అయినా ప్రవేట్లకు పోటీలేదు.

నంగీత కార్యక్రమం ఆయాక అలా శేషాచలం కొట్టుకు పోయి ఒకమాటు అతగాణ్ణి చూస్తాడు. శేషాచలం వద్దు పుస్తకాలు ఇతని ముందు పారేస్తాడు. ఏవో ఇంకో పుస్తకంలోకి ఎక్కిస్తూ "ఇవ్వేళ్ళ అమ్మకాలు అట్టే బాగుండలేదు."

(తిరునాయి 42-వ పేజీలో)